

ODÍVÁNÍ NA ASTERIONU

Text: David Rozsival

Ilustrace: Zdeněk Vomáčka

DRÁVOŠ VIJATEC, ANIMATIK Z UMRLČÍ ŘÍŠE

Byť to tak na první pohled vůbec nemusí vypadat, móda v království Viena Prokletého je velice zajímavá. Ano, je to morbidní zjištění, ale nepopíratelné.

Kupříkladu upíři patří nejlépe a nejelegantněji oblékaným bytostem na Asterionu (tedy alespoň se to říká, autor textu nikdy živého upíra na vlastní oči nespátřil). Upíří móda se ponejvíce podobá módě danérské, ale dají se vysledovat jisté rozdíly, zejména v barvě a materiálu. Upírům, nebo jejich krejčím připisujeme též vynález *fraku* (a každý, kdo na sebe ve slušné společnosti frak vezme, se vystavuje podezření z toho, že sám je upírem).

Jinou kapitolou jsou divoké róby Vládců myslí. Roucha všemožných barev, vzorů a tvarů je těžké být jenom popisovat. Jedno z rouch Čche minga je prý vyrobeno z lidských kůží, a je stále... živé. Snad je to jenom legenda.

Nicméně Drávoš je animatik, a oděv animatiků je v první řadě praktický, už jenom proto, že jen těžko vyhne potřísnění různými...tekutinami. Drávošova róba je klasického

stříhu, zapadl by v ní patrně i mezi obyčejné čaroděje. Za zmínku stojí ale kožené chrániče zápěstí, do nichž se vetkávají některá základní ochranná kouzla.

Široká kápě je pro každého nekromanta v podstatě samozřejmostí, patří tak nějak k bontonu, a navíc dobře chrání před nepříjemnostmi počasí ve Slinos mlači.

Zajímavým zjištěním je, že animatici o sebe příliš nepečují, a tak se v zásadě dělí do dvou skupin – buď jsou plešatí, nebo mají, tak jako Drávoš, mastné vlasy.

ZDENĚK TESAŘ, TABITSKÝ ROLNÍK

Obyčejní rolníci mají těžký osud. Ať na Taře, či na Lendoru, nečeká je nic, než celoživotní dřina. Deset dní v aldenu, od svítání do setmění, nic než úmorná roboty. Prostý pracovní oděv se přirozeně musil takovému nasazení přizpůsobit.

Nejčastěji užívaným materiálem pro šití takových oděvů, jaké předvádí Zdeněk, je řídká nekvalitní bavlna, dále pak len, občas i vlna.

V parném tarském létě je pro rolníka zcela zásadní ochrana před spalujícími slunečními paprsky, proto Zdeněk nosí i za nejteplejších dní svrchní košili s dlouhým rukávem a široký slaměný klobouk.

Při obdělávání suché půdy se do vzduchu vznášejí oblaka prachu, proto ta rouška přes ústa, zcela typická v tamních končinách.

Krátké kalhoty se, díky vysokým teplotám, těší daleko větší oblibě než kalhoty dlouhé. Provaz, jímž jsou převázány, je častou náhradou pásku.

Před mozoly mají poskytnout alespoň základní ochranu ovázky – nařezané pruhy plátna, omotané okolo dlaní.

Pevné, dobře podražené boty, to je pro obyčejného chudého rolníka vzácná součást slavnostního oděvu, a k práci se nenosí. Nahrazují je onuce – nařezané pruhy plátna, do nichž se noha zavine. Netřeba říkat, jak je po dlouhém dni taková onuce cítit.